

2021 január 1-jétől a pénztárgéphasználatra kötelezett kereskedőknek biztosítaniuk kell az elektronikus fizetés lehetőségét, és annak folyamatos rendelkezésre állását. Cikkünkben összefoglaljuk, mely adóalanyokra vonatkozik ez a rendelkezés, és milyen formában tehetnek eleget ennek a kötelezettségnek.

A kereskedelemről szóló törvény (2005. évi CLXIV. törvény) 5. paragrafusának 5/F pontja értelmében 2021. január 1-jétől a pénztárgépekről szóló rendelet (48/2013. NGM-rendelet) szerinti kereskedők kötelesek biztosítani a fogyasztó számára az elektronikus fizetés lehetőségét és annak folyamatos rendelkezésre állását. A törvény indoklása szerint a világban zajló folyamatok rámutattak, hogy az elektronikus fizetések iránti igény folyamatosan növekszik, azok létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen. Így a már online pénztárgéppel rendelkezőknek kötelező lesz **bármilyen formában, de elektronikus fizetési lehetőséget biztosítaniuk** vevőik számára. Fontos egyben az is, hogy ez elérhető és rendelkezésre álló legyen, azaz **a vevő döntése alapján bármikor élhessen ezzel.**

Mielőtt rátérnénk, hogy milyen lehetőségeket rejt a "bármilyen formában" biztosítható elektronikus fizetés, lássuk azon kereskedelmi köröket, ahol ez kötelező!

A pénztárgépről szóló rendelet szerint nyugtaadási kötelezettségüket kizárólag pénztárgéppel teljesíthetik az adóalanyok az 48/2013. NGM-rendelet 1. mellékletben meghatározott tevékenységük során:

a) a gyógyszertárak,

b) a 2009. október 15. napján hatályos TEÁOR '08

1. a 45.20 szerinti gépjármű-javítási, karbantartási,
2. a 45.32 szerinti gépjárműalkatrész-kiskereskedelmi,
3. a 45.40 szerinti motorkerékpár, -alkatrész kereskedelmi, javítási,
4. a 47.1-47.7 és 47.91 szerinti kiskereskedelmi,
5. 49.32 szerinti taxis személyszállítási,
6. az 56.1 és 56.3 szerinti vendéglátási (kivéve a mozgó szolgáltatásnyújtási),
7. az 55.1-55.3 szerinti szálláshely-szolgáltatási (kivéve a falusi szálláshely-szolgáltatási),
8. 66.12 szerinti értékpapír-, árutőzsdei ügynöki tevékenységből kizárólag a pénzváltási,
9. a 77.1-77.2 és 77.33 szerinti kölcsönzési,
10. 86.10 szerinti fekvőbeteg-ellátási tevékenységből kizárólag plasztikai sebészeti,
11. 93.29 szerinti m.n.s. egyéb szórakoztatási, szabadidős tevékenységből kizárólag táncteremi, diszkó működtetési,
12. a 95.1-95.2 szerinti javítási,
13. 96.01 szerinti textil, szőrme mosási, tisztítási tevékenységből kizárólag mindenfajta ruházat (beleértve a szőrmét) és textil géppel, kézzel mosási és vegytisztítási, vasalási,
14. 96.04 szerinti fizikai közérzetet javító szolgáltatási, és
15. 93.13 szerinti testedzési szolgáltatási

tevékenységet folytató valamennyi adóalany, üzlet, mozgóbolt, kivéve:

ba) a betétdíjas göngyöleget visszaváltó üzlet,

bb) a csomagküldő kereskedelem, kivéve annak nyílt árusítást végző üzlete, bemutatóterme,

bc) az ipari - kivéve élelmiszeripari - tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, ha termelő és értékesítő tevékenységét ugyanabban a helyiségben folytatja,

bd) a termelői borkimérés,

be) az utazási iroda, utazási ügynökség, turisztikai szolgáltató iroda utazási szolgáltatásai tekintetében,

c) a 2009. október 15. napján hatályos TEÁOR '08 46.2-46.7 szerinti nagykereskedelmi tevékenységet folytató adóalanyok, üzletek, a kiskereskedelmi értékesítésük tekintetében.

Elektronikus fizetési lehetőségek (a felsorolás példálózó jellegű)

1) Bankkártyaterminálok kártyás fizetéshez

A legelterjedtebbek a bankkártyás fizetéshez szükséges POS terminálok, amelyeket már bankoktól függetlenül lehet beszerezni. Azonban azoknak, akiknek kevés ügyfelük van, jobban utána kell nézniük, megéri-e bankkártyaterminált üzemeltetniük, vagy inkább más elektronikus fizetési lehetőség lenne számukra kedvezőbb. Egyszerű példával élve, az egyik legelterjedtebb független terminál a SUMup nulla forint bérleti díjat kér, de 1,95 százalék díjat levon minden vásárlás után.

Ha valaki valamelyik banknál igényel terminált, akkor attól függően fizetnek a vevők a tranzakciók után, hogy milyen típusú kártyával használták a terminált. Ezek alapján egyes kártyák után fix rendszerhasználati díjat (kártyánként például 5 forint), és tranzakciós díjat kell fizetni (például 0,13%-ot). Ha a bankkártyaterminál mellett teszi le a voksát a kereskedő, szolgáltató, akkor érdemes több helyről is ajánlatot kérnie. A fogyasztóknak természetesen a bankkártyás fizetés a legkényelmesebb.

2) Azonnali átutalás

Ha valaki nem szeretne bankkártyaterminált üzemeltetni, akkor lehetővé kell tenni, hogy a vevő azonnali átutalással tudja rendezni a díjat. Februárban indult el az Azonnali Fizeti Rendszer (AFR), azaz az utalások nem 24 óra alatt, hanem pár másodperc múlva megérkeznek a kedvezményezett számlájára, hétvégén is! Ez alapján pedig lehetővé kell tenni a vevőknek, hogy az ő döntésük alapján akár azonnali utalással, és ne készpénzzel fizessenek.

Ezt segítheti a számlára tehető QR kód. A mobilfizetés egyik formája, hogy az ügyfél a számlalevélen szereplő, a tranzakció adatait tartalmazó QR-kódot okostelefonjával lefényképezve egyenlíti ki a számla összegét. Ez azért nagyon jó, mert nem lehet elrontani a művelete, például úgy, hogy félreütik a bankszámlaszámot. Természetesen megoldható az is, hogy a számlán lévő adatokat a vevő a telefonján bepötyögve utalja át.

Az elektronikus rendszer célja nem csak a vevők kényelmének előtérbe helyezése, hanem természetesen a „fekete pénzek” háttérbe szorítása. Ezt azonban csak úgy fogják elérni, ha ellenőrzik is a kereskedelmi cégeket. Volt már arra példa, hogy a kereskedőnél volt bankkártyaterminál, de kiírták, hogy "a rendszer nem működik", a "készülék meghibásodott", és úgy tűnt, ezt hónapok alatt sem tudták orvosolni.

Arra is van példa, hogy a kereskedő, szolgáltató egyszerűen megmondja, hogy ne fizessünk bankkártyával, és elküld a közeli automatához. Mint fogyasztó azért remélem, hogy nyáron már ki lehet menni a strandra úgy egy okosórával vagy egy bankkártyával, hogy nem kell készpénzt vinni, és éhen sem maradunk a sok "meghibásodott" bankkártyaterminál miatt.